

“Σας αφήνω υγείαν και εις την προστασίαν του Παναγάθου...”

/ [Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Όταν το Έθνος ολόκληρον ενόμισεν ότι ήλθε το πλήρωμα του χρόνου και μαζί μ' όλα τα τμήματά του και ο Πόντιος Ελληνισμός οραματίσθη την απελευθέρωσιν της Πατρίδος του, ο Ματθαίος Κωφίδης ευρέθη εις την πρωτεύουσαν των Κομνηνών, αναπληρωτής και αντικαταστάτης των επισήμων εκπροσώπων του Πόντου, οι οποίοι ήσαν υποχρεωμένοι να αγωνίζονται υπέρ της ανεξαρτησίας μακράν από τον τόπον των.

Εις τας τραγικάς εκείνας ημέρας ο Κωφίδης εστάθη αντάξιος των παραδόσεων και της Ιστορίας του Υπόδουλου Ελληνισμού, ευθαρσής αγωνιστής και ηγέτης.

Οι Τούρκοι ήξεραν τι εσήμαινε για τους «Πόντοζιλαρ» η παρουσία του ανδρός εκείνου εν Τραπεζούντι, κατά την εποχήν εκείνην, και απεφάσισαν να τον εξοντώσουν. Συνελήφθη λοιπόν ο βουλευτής της Τουρκικής Βουλής και εσύρθη προ του δικαστηρίου ανεξαρτησίας Αμασείας, μαζί με άλλους δύο εθνομάρτυρας συνεργάτας του, τον Αλ. Ακριτίδην και τον Ν. Καπετανίδην.

Εκεί κατόπιν μιας παρωδίας δίκης κατεδικάσθησαν εις θάνατον και την 18ην

Σεπτεμβρίου απηγγονίσθησαν, μαζί με άλλους 314 προύχοντας πατριώτας διαφόρων επαρχιών του Πόντου. Ο Πόντιος Ελληνισμός πάντοτε θα θρηνή αλλά και πάντοτε θα είναι υπερήφανος για τους ηρωϊκούς του εθνομάρτυρας, μεταξύ των οποίων εξέχουσαν κατέχει θέση ο αείμνηστος Ματθαίος Κωφίδης.

Παραθέτομεν την τελευταία του επιστολή προς τους οικείους του:

Φυλακαί Τιμαρχανέ-Αμάσειας, 15/28 Σεπτεμβρίου 1921.

Φιλτάτη Ουρανία,

Χθες ημέραν της Σταυροπροσκυνήσεως παρουσιάσθην εις το Δικαστήριο Ιστικλάλ. Καμμίαν ελπίδα δεν έχω πλέον, σήμερον θα δοθή η απόφασις, η οποία βεβαίως θα είναι καταδικαστική, σας αφίνω υγείαν και εις την προστασίαν του Παναγάθου· περιττά τα πολλά λόγια, θάρρος και εγκαρτέρησις και ελπίς επί Κύριον, διά να ημπορέσης τό κατά δύναμιν να σηκώσης το βαρύ φορτίον σου. Σας γλυκοφιλώ όλους, ο Ματθαίος σου.

Υ.Γ. Εις τα φίλτατα την ευχήν μου, καλήν πρόοδον και καλήν διαγωγήν, όπως η ψυχή μου και μακρόθεν αγάλλεται. Ο ίδιος.

Με αφορμή την επέτειο θανάτου του λαμπρού Πόντιου πολιτικού και αγωνιστή, αναδημοσιεύουμε από το αφιέρωμα που δημοσίευσε το περιοδικό Ποντιακή Εστία στο πρώτο τεύχος του.

Πηγή: Εγκυκλοπαίδεια του ποντιακού ελληνισμού, εκδ. Μαλλιάρης-Παιδεία, Θεσσαλονίκη/ pontos-news